

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכן בלולב.	ואמר רבא:										■	◇	לת.
ממטי ליה ומייתי ליה, אמר: דין גירא בעיניה דסטנא.	רב אחא בר יעקב:										○		לת.
ולאו מלתא היא, משום דאתי לאיגרווי ביה.											■		לת.
מי שבא בדרך ולא היה בידו לולב ליטול - לכשיכנס לביתו יטול על שלחנו.											■	◇	לת.
לא נטל שחרית - יטול בין הערבים, שכל היום כשר ללולב.											■		לת.
נוטלו על שלחנו	אמרת:										■	◇	לת.
למימרא - דמפסיק.											■	◇	לת.
אם התחילו - אין מפסיקין	ורמינהו:										■	◇	לת.
לא קשיא: הא - דאיכא שהות ביום, הא - דליכא שהות ביום.	רב ספרא:										!	◇	לת.
מאי קושיא? דלמא הא דאורייתא, הא דרבנן.	רבא:										⚡	◇	לת.
אי קשיא - הא קשיא:	אלא אמר רבא:										⚡		לת.
לכשיכנס לביתו נוטלו על שלחנו	[תנן]										■	◇	לת.
אלמא דמפסיק.											■	⚡	לת.
לא נטל שחרית - יטול בין הערבים	והדר תני:										■	⚡	לת.
אלמא: לא מפסיק											■	⚡	לת.
לא קשיא: הא - דאיכא שהות ביום, הא - דליכא שהות ביום.	רב ספרא:										!	◇	לת.
מאי קושיא? דלמא מצוה לאפסוקי, ואי לא פסיק - יטול בין הערבים, שכל היום כשר ללולב.	רבי זירא:										⚡	◇	לת.
לעולם כדאמרין מעיקרא, ודקשיא לך הא דאורייתא הא דרבנן - הכא ביום טוב שני דרבנן, עסקינן.	אלא אמר רבי זירא:										■	◇	לת.
דיקא נמי											■		לת.
מי שבא בדרך ואין בידו לולב	מדקתני:										■	■	לת.
דאי סלקא דעתך ביום טוב ראשון - מי שרי?											■		לת.
מי שהיה עבד או אשה או קטן מקרין אותו - עונה אחריהן מה שהן אומרין, ותבא לו מאירה.											■	◇	לת.
אם היה גדול מקרא אותו - עונה אחריו הללויה											■		לת.
מקום שנהגו לכפול - יכפול, לפשוט - יפשוט, לברך - יברך, הכל כמנהג המדינה.											■		לת.
בן מברך לאביו, ועבד מברך לרבו, ואשה מברכת לבעלה. אבל אמרו חכמים. תבא מאירה לאדם שאשתו ובניו מברכין לו.	באמת אמרו:										■	◇	לת.
הלכתא גיברתא איכא למשמע ממנהגא דהלילא	רבא:										■	◇	לת:
הוא אומר הללויה והן אומרים הללויה - מכאן שמצוה לענות הללויה.											■	◇	לת:
הוא אומר (תהלים קיג) הללו עבדי ה' והן אומרין הללויה - מכאן שאם היה גדול מקרא אותו עונה אחריו הללויה.											■	◇	לת:
הוא אומר הודו לה' והן אומרים הודו לה' - מכאן שמצוה לענות ראשי פרקים.											■	◇	לת:
מצוה לענות ראשי פרקים.	אתמר נמי, אמר רב חנן בר רבא:										■	■	לת:
הוא אומר אנא ה' הושיעה נא והן אומרים אנא ה' הושיעה נא מכאן שאם קטן מקרא אותו - עונין אחריו מה שהוא אומר.											■	◇	לת:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הוא אומר אנה ה' הצליחה נא והן אומרים אנה ה' הצליחה נא - מכאן שאם בא לכפול כופל.											■	■	◊	לה:
הוא אומר ברוך הבא והן אומרים בשם ה' מכאן לשומע כעונה.											■	■	◊	לה:
שמע ולא ענה מהו?	בעו מיניה מרבי חייא בר אבא:										^		◊	לה:
חכימיא וספריא ורישי עמא ודרשיא אמרו: שמע ולא ענה - יצא.	אמר להו: רבי חייא בר אבא]										■	!	◊	לה:
מנין לשומע כעונה - דכתיב (מלכים ב כב) את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה, וכי יאשיהו קראו? והלא שפן קראו, דכתיב ויקראהו שפן לפני המלך אלא מכאן לשומע כעונה.	אתמר נמי, אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:										■			לה:
ודילמא בתר דקראנהו שפן קרא יאשיהו?											;			לה:
לא סלקא דעתך, דכתיב (מלכים ב כב) יען רך לבבך ותכנע לפני ה' בשמעך, בשמעך ולא בקראך.	רב אחא בר יעקב:										!			לה:
לא לימא איניש ברוך הבא והדר בשם ה' אלא ברוך הבא בשם ה' בהדדי.	רבא:											■	◊	לה: